

РЕШЕНИЕ

№ 588

гр. Пловдив, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Ат. Георгиева

при участието на секретаря Десислава Ст. Терзова
като разгледа докладваното от Милена Ат. Георгиева Административно наказателно дело № 20235330200088 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Обжалвано е Наказателно постановление /НП/ №673203-F663996/02.11.2022г. на Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП-гр.Пловдив, с което на „КРАУН“ ЕООД, ЕИК:160054092, със седалище и адрес на управление – гр. Пловдив, ул. „Димитър Талев“ №132, представлявано от Ф.М.Б.А.Ф., ЕГН:*****, за пет административни нарушения по чл.86, ал.1, т.2 и т.3 и чл.86, ал.2 от ЗДДС, във връзка с чл.84, чл.63, ал.1 и ал.4, във вр. чл.25, ал.1 и ал.2 от ЗДДС са наложени пет административни наказания - ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ на основание чл.180а, ал.1 от ЗДДС, а именно: имуществена санкция в размер на 588.96 лева за нарушение по т.1 от НП, имуществена санкция в размер на 108.74 лева за нарушение по т.2 от НП, имуществена санкция в размер на 110.16 лева за нарушение по т.3 от НП, имуществена санкция в размер на 445.93 за нарушение по т.4 от НП и имуществена санкция в размер на 91.36 лева за нарушение по т.5 от НП.

Жалбоподателят „КРАУН“ ЕООД, по съображения изложени в жалбата си, моли съда да отмени атакуваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно. Редовно призован, в съдебно заседание се представлява от процесуален представител - адв. С., които поддържа жалбата,

прави същото искани и претендира разноски.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител - юрк. С., взема становище за неоснователност на жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и във връзка с направеното оплакване, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в предвидения от закона 14-дневен срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършена проверка на „КРАУН“ ЕООД от служители в ТД на НАП-Пловдив, във връзка с установяване на факти и обстоятелства възложена с резолюция №П-16001622068217-ОРП-001/15.04.2022г., при представени документи и писмени обяснения от дружеството с вх. №70-00-3962/19.05.2022г. било установено следното:

1. Жалбоподателят като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател по облагаемо вътреобщностно придобиване на стоки - стоки използвани в стоматологията и зъботехниката, за което от доставчика „***“ с VIN № *** - И. е била издадена фактура №4201 от 25.11.2021г. на стойност 30 113.16 евро /58 896.22 лева/, не е начислил следващия се по придобиването ДДС в размер на 11 779.24 лв. в законоустановения срок най-късно от 01.01.2022г. до 14.01.2022г. включително, за данъчен период м.12.2021г.

Данъчното събитие е настъпило на датата на получаване на стоката - 14.12.2021г., като на тази дата се е валидирала преждевременно издадената фактура №4201 от 25.11.2021г. и на същата дата ДДС е станал изискуем съгласно чл.63, ал.4 от ЗДДС.

В законоустановения 15 - дневен срок дружеството издало протокол по чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС с №517/02.12.2021г. с отразен в него данък, който следвало да включи в дневника за продажбите и справка-декларация, подадени в ТД на НАП - Пловдив с вх. №16004932021/14.01.2022г. за данъчен период 01.12.2021г. - 31.12.2021г. и с това да извърши начисляването на данъка по смисъла на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС. „КРАУН“ ЕООД обаче начислило следващия се ДДС със закъснение за данъчен период м.12.2021г., като така издаденият протокол по чл.117 от ЗДДС с № 517/02.12.2021г. е бил

отразен в дневника за продажби и справка-декларация СД, подадена в ТД на НАП - Пловдив с вх.16005090623/14.06.2022г. /коригираща/.

2. Като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател по облагаемо вътреобщностно придобиване на стоки - стоки използвани в стоматологията и зъботехниката, за което от доставчика „***“ с VIN № *** - Г. е била издадена фактура №AR2150405 от 06.12.2021г. на стойност 5 559.84 евро /10 874.10 лева/, „КРАУН“ ЕООД, ЕИК 160054092 не е начислило следващия се по придобиването ДДС в размер на 2 174.82 лв. в законоустановения срок най-късно от 01.01.2022г. до 14.01.2022г. включително, за данъчен период м.12.2021г.

Тъй като транспортът бил за сметка на получателя, данъчното събитие по доставката настъпило на дата на индивидуализацията на стоката посредством нейното натоварване - 06.12.2021г., а с издаването на фактура №AR2150405 от 06.12.2021г. ДДС е станал изискуем съгласно чл.63, ал.4 от ЗДДС.

В законоустановения 15 - дневен срок дружеството издало протокол по чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС с №520/06.12.2021г. с отразен в него данък, който следвало да включи в дневника за продажбите и справка-декларация, подадени в ТД на НАП - Пловдив с вх. №16004932021/14.01.2022г. за данъчен период 01.12.2021г. - 31.12.2021г. и с това да извърши начисляването на данъка по смисъла на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС. Но „КРАУН“ ЕООД начислило следващия се ДДС със закъснение за данъчен период м. 12.2021г., като така издаденият протокол по чл.117 от ЗДДС с №520/06.12.2021 г. бил отразен в дневника за продажби и СД, подадени в ТД на НАП - Пловдив с вх. 16005090623/14.06.2022г. /коригираща/.

3. Като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател по облагаемо вътреобщностно придобиване на стоки - стоки използвани в стоматологията и зъботехниката, за което от доставчика „***“ с VIN № *** – И. била издадена фактура №***** от 06.12.2021г. на стойност 5 632.58 евро /11 016.37 лева/, като „КРАУН“ ЕООД, ЕИК 160054092 не начислило следващия се по придобиването ДДС в размер на 2 203.27 лв. в законоустановения срок - най-късно от 01.01.2022г. до 14.01.2022г. включително, за данъчен период м.12.2021г.

Данъчното събитие по доставката настъпило на дата на индивидуализацията на стоката посредством нейното натоварване -

13.12.2021г., като на същата дата се валидирала преждевременно издадената фактура №***** от 06.12.2021г. и ДДС станал изискуем съгласно чл.63, ал.4 от ЗДДС.

В законоустановения 15 - дневен срок дружеството издало протокол по чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС с №521/06.12.2021г. с отразен в него данък, който е следвало да включи в дневника за продажбите и справка-декларация, подадени в ТД на НАП - Пловдив с вх. №16004932021/14.01.2022г. за данъчен период 01.12.2021г. - 31.12.2021г. и с това да извърши начисляването на данъка по смисъла на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС. „КРАУН“ ЕООД обаче начислило следващия се ДДС със закъснение за данъчния период м. 12.2021г., като така издаденият протокол по чл.117 от ЗДДС с №521/06.12.2021г. бил отразен в дневника за продажби и СД, подадени в ТД на НАП - Пловдив с вх.16005090623/14.06.2022г. /коригираща/.

4. Като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател по облагаемо вътреобщностно придобиване на стоки - стоки използвани в стоматологията и зъботехниката, за което от доставчика „***.“ с VIN №*** - С., била издадена фактура №20210158 от 09.12.2021г. на стойност 22 800 евро /44 592,93 лева/, „КРАУН“ ЕООД, ЕИК 160054092 не начислило следващия се по придобиването ДДС в размер на 8 918,59 лв. в законоустановения срок - най-късно от 01.01.2022г. до 14.01.2022г. включително, за данъчен период м.12.2021г.

Тъй като транспортът бил за сметка на получателя, данъчното събитие по доставката настъпило на дата на индивидуализацията на стоката посредством нейното натоварване - 09.12.2021г., а с издаването на фактура №20210158 от 09.12.2021г., ДДС е станал изискуем съгласно чл.63, ал.4 от ЗДДС.

В законоустановения 15 - дневен срок дружеството издало протокол по чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС с №522/09.12.2021г. с отразен в него данък, който следвало да включи в дневника за продажбите и справка-декларация, подадени в ТД на НАП - Пловдив с вх. №16004932021/14.01.2022г. за данъчен период 01.12.2021г. - 31.12.2021г. и с това да извърши начисляването на данъка по смисъла на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС. „КРАУН“ ЕООД обаче начислило следващия се ДДС със закъснение през данъчен период м.12.2021г., като така издаденият протокол по чл.117 от ЗДДС с №522/09.12.2021г. бил отразен в дневника за продажби и СД, подадени в ТД

на НАП - Пловдив с вх.16005090623/14.06.2022г. /коригираща/.

5. Като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател по облагаемо вътреобщностно придобиване на стоки - стоки използвани в стоматологията и зъботехниката, за което от доставчика „*** – И. била издадена фактура №315 от 21.12.2021г. на стойност 4 671,25 евро /9 136,18 лева/, „КРАУН“ ЕООД не начислило следващия се по придобиването ДДС в размер на 1 827,24 лв. в законоустановения срок от 01.01.2022г. до 14.01.2022г. включително, за данъчен период м.12.2021г.

Тъй като транспортът бил за сметка на получателя, данъчното събитие по доставката настъпило на дата на индивидуализацията на стоката посредством нейното натоварване - 21.12.2021г., а с издаването на фактура №315 от 21.12.2021г., ДДС е станал изискуем съгласно чл.63, ал.4 от ЗДДС.

В законоустановения 15 - дневен срок дружеството издало протокол по чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС с №528/21.12.2021г. с отразен в него данък, който следвало да включи в дневника за продажбите и справка-декларация, подадени в ТД на НАП - Пловдив с вх. №16004932021/14.01.2022г. за данъчен период 01.12.2021г. - 31.12.2021г. и с това да извърши начисляването на данъка по смисъла на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС. Въпреки това „КРАУН“ ЕООД начислило следващия се ДДС със закъснение за данъчен период м.12.2021г., като така издадения протокол бил отразен в дневника за продажби и СД, подадени в ТД на НАП - Пловдив с вх.16005090623/14.06.2022г. /коригираща/.

За получените вътреобщностни придобивания дружеството имало право на пълен данъчен кредит.

Нарушенията били приети за извършени на 15.01.2022г. в град Пловдив и били открити в ТД на НАП Пловдив, ул. „Чернишевски“ № 3 с представени документи и писмени обяснения от дружеството с вх. №70-00-3962 от 19.05.2022г. в хода на проверка за установяване на факти и обстоятелства, възложена с резолюция № П-16001622068217-ОРП-001/15.04.2022г.

С оглед направените констатации, било прието че дружеството-жалбоподател е нарушило разпоредбите чл.86, ал.1, т.2 и т.3 и чл.86, ал.2 от ЗДДС, във връзка чл.84, чл.63, ал.1 и ал.4, във вр. чл.25, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, за което бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН с бланков №F663996/17.06.2022г., който бил връчен на упълномощено от дружеството лице, което го подписало без възражения. В срока по чл.44 от

ЗАНН не постъпили и писмени възражения, като въз основа на така съставения акт било издадено обжалваното наказателно постановление.

В хода на съдебното производство в качеството на свидетел беше разпитана актосъставителката Е. Т. М., която потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. От показанията ѝ се установява, че производството срещу дружеството е започнало след подадено заявление от него по чл.126, ал.3 от ЗДДС за корекция на подадени нулеви стойности за месец декември 2021г., като след проверка тя установила, че действително за месец декември от търговеца не е бил начислен дължимия изискуем данък по ЗДДС за вътреобщностни придобивания и облагаеми доставки на територията на страната, с което е нарушил състава на чл.86, ал.1 и ал.2 ЗДДС.

Съдът кредитира показанията на свидетелката като обективни, последователни и кореспондиращи с останалите събрани по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като материалната компетентност на административнонаказващия орган следва от така представената Заповед №3ЦУ – 1149/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство по налагане на санкция на жалбоподателя. АУАН е съставен при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по чл.44 от ЗАНН в седем дневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. В тази връзка не е основателно твърдението, че справка-декларация за период м.12.2021г. е била подадена от лице, което не било надлежно упълномощено. И това е така предвид представеното от НАП и приобщено по преписката Уведомление за упълномощаване с вх. №1600И0535416/13.01.2022г., съгласно което

управителя на „КРАУН“ ЕООД е упълномощил М.В.П. да ползва от негово име електронните услуги, предоставени от НАП чрез КЕП, достъпни през интерфейса на информационната система на НПА и да подава по електронен път и да подписва с квалифициран електронен подпис /КЕП/ множество документи, включително декларации, справки, документи и данни по ЗДДС. Също така от приложено по делото писмо с рег. №11-01-26/16.02.2023г. от ТД на НАП-Пловдив става ясно, че след проверка в тяхната база данни ИСД „Архимед“ не са били установени сигнали от „КРАУН“ ЕООД за извършено нарушение от лице представляващо се за пълномощник на дружеството, както и наличие на пълномощно за него, от което следва, че процесната справка-декларация за месец декември 2021г. е била подадена от лице с надлежно делегирана представителна власт.

Съгласно чл.86, ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 ЗДДС за този данъчен период; 3. посочи документа по т.1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Съобразно ал.2 данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

Нормата на чл.25, ал.6, т.1 от ЗДДС определя кога данъкът става изискуем, а именно: от датата на възникване на данъчното събитие, което съобразно чл.25, ал.2 от ЗДДС е датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. Данъчният период е периодът от време, след изтичането на който регистрираното лице е длъжно да подаде справка-декларация с резултата за този данъчен период и съвпада с календарния месец.

При така изложената фактическа обстановка съдът намира, че приетото за установено в АУАН и НП изцяло кореспондира на осъществилото се в действителността, доколкото се потвърждава както от приложените по делото писмени доказателства – справки-декларации, дневник за продажбите за периода 01.12.2021г. до 31.12.2021г., фактури, банкови извлечения за плащане и дневници на сметка 411, така и от разпита на актосъставителката,

която в съдебно заседание категорично потвърди констатациите от АУАН. Следва да се отбележи и че фактическата обстановка по същество не се оспорва от жалбоподателя.

На следващо място следва да се посочи, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са били нарушени сроковете по чл.34 от ЗАНН, доколкото нарушенията са открити в хода на проверка за установяване на факти и обстоятелства възложена с резолюция №П-16001622068217-ОРП-001/15.04.2022г. при представени документи и писмени обяснения от дружеството с вх. №70-00-3962 на 19.05.2022г., тоест преди изтичане на сроковете, предвидени в чл.34 от ЗАНН. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно трайната съдебна практика нарушителят се счита открит от момента, в който компетентният да състави АУАН орган реално разполага с достатъчно данни, както за извършено нарушение, така и за самоличността на нарушителя, като разбира се следва да се разграничават понятията откриване на нарушителя и установяване на нарушението по несъмнен начин. Така изрично Решение №252 от 07.02.2019г. по к. адм. н. д. № 3646/2018г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение №909 от 22.04.2019г. по к. адм. н. д. №238/2019г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение №1999 от 31.10.2016г. по к. адм. н. д. №1893/2016г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение №2530 от 24.11.2014г. к. адм. по н. д. №2185/2014г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение №1999 от 31.10.2016г. по к. адм. н. д. №1893/2016г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, постановени по казуси идентични с настоящия. От дадената дефиниция следва, че въпросът за откриване на нарушителя е чисто фактически и във всеки конкретен казус зависи от преценката в кой момент контролният орган е разполагал с достатъчния обем информация за извършеното нарушение и неговия извършител. В конкретния случай това е датата 19.05.2022г., на която дата наказаното лице е предоставило необходимите документи и писмени обяснения.

Съобразно нормата на чл.18 ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Това императивно изискване на закона е спазено иначе не би могло да се прецени най-малко за кое от петте твърдяни административни нарушения ще бъде наложено единственото наказание. В

тази връзка са и решения по КАНД №2421/2019г., КАНД №2833/2019г., КАНД №1208/2020г., КАНД №1506/2020г. на Административен съд – Пловдив.

Не може да бъде споделен доводът за маловажност на случая, доколкото нарушенията се дължат на изпълнение на задълженията на дружеството от лице без необходимия опит. В тази връзка на първо място от страна на „КРАУН“ ЕООД не се ангажираха каквито и да било доказателства, които биха могли да докажат посоченото обстоятелство, напротив установи се от представеното уведомление от НАП с вх.№1600И0535416/13.01.2022г., че справка-декларация за данъчен период 12.2021г. е била подадена от лице с представителна власт, което е било надлежно упълномощено да извършва точно такива действия. На следващо място не може да се счете за смекчаващо обстоятелство, понижаващо обществената опасност на извършеното фактът, че нарушението е отстранено доброволно с подадената корекционна декларация. Това е така с оглед значителния период от време /половин година/, след изтичането на който е извършено отстраняването на нарушението. В тази връзка следва да се посочи, че законодателят изрично е отчел възможността за последващо отстраняване на нарушението като е предвидил занижени санкции в зависимост от периода след изтичането на който е отстранено нарушението. Така в общата норма на чл.180а, ал.1 от ЗДДС е посочено, че санкцията е в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв. В поощрителната норма на чл.180, ал.3 от ЗДДС е предвидено, че когато регистрираното лице е начислило данъка в периода, следващ периода, през който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер до 2 на сто от данъка, но не помалко от 25 лв. В чл.180а, ал.4 от ЗДДС е посочено пък, че глобата е от 100 до 300 лева, ако нарушението е отстранено в срок от 2 месеца. С оглед посочените разпоредби, няма как нарушителят да бъде поощрен чрез приложение на чл.28 от ЗАНН при положение, че нарушението е отстранено много след изтичане на сроковете за приложение на привилегированите норми. Не може да доведе до извод на маловажност на деянието обстоятелството, че реално не е била причинена щета на фиска, доколкото това обстоятелство е било съобразено при определяне на приложимата санкционна норма. Маловажност на извършеното не може да се аргументира и от това, че нарушението е било за първи път. Това обстоятелство е изрично

съобразено от законодателя, който е предвидил по-леко наказуем състав за нарушители, които са извършили еднократно нарушението от тези, при които това се повтаря и за които нарушението се наказва по чл.180а, ал.5 от ЗДДС.

В тази връзка следва да се посочи, че коректно са посочени и нормите, от които произтича задължението на жалбоподателя - чл.86, ал.1, т.2 и т.3 и чл.86, ал.2 от ЗДДС, във връзка с чл.84, чл.63, ал.1 и ал.4, във вр. чл.25, ал.1 и ал.2 от ЗДДС. Надлежно са описани и фактическите обстоятелства, които се субсумират под тези правни норми.

Правилно с оглед установените по делото фактически обстоятелства е определена и санкционната норма - чл.180а, ал.1 от ЗДДС. В случая обстоятелството, че наказаното лице има право на данъчен кредит няма никакво отношение към преценката дали деянията са съставомерни и допуснати ли са били нарушенията, състоящи се в неначисляване на дължим ДДС. Значимостта на обстоятелството, че наказаното лице има право на данъчен кредит е, че това обстоятелство предпоставя приложението на санкционната норма на чл.180а ЗДДС, която предвижда значително по-ниска санкция от нормата на чл.180 ЗДДС, която е приложима, ако лицето нямаше право на данъчен кредит. В случая е приложена коректната санкционна норма, като тя се явява и по-благоприятна за наказвания субект.

Наложените санкции са във фиксиран размер, поради което липсват основания за редуцирането им.

От всичко изложено следва, че по категоричен начин бе установено жалбоподателят да е извършил вменените му административни нарушения.

С оглед на крайния изход на спора, разноски се дължат от жалбоподателя на въззиваемата страна. На основание чл.63д, ал.5 от ЗАНН, вр. чл.37, ал.1 ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи да бъде присъдено възнаграждение в размер на 80 лв. за осъществената защита от юрисконсулт, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, вида и количеството на извършената дейност.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ №673203-

F663996/02.11.2022г. на Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП-гр.Пловдив, с което на „КРАУН“ ЕООД, ЕИК:160054092, със седалище и адрес на управление – гр. Пловдив, ул. „Димитър Талев“ №132, представлявано от Ф.М.Б.А.Ф., ЕГН:*****, за пет административни нарушения по чл.86, ал.1, т.2 и т.3 и чл.86, ал.2 от ЗДДС, във връзка с чл.84, чл.63, ал.1 и ал.4, във вр. чл.25, ал.1 и ал.2 от ЗДДС са наложени пет административни наказания - ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ на основание чл.180а, ал.1 от ЗДДС, а именно: имуществена санкция в размер на 588.96 лева за нарушение по т.1 от НП, имуществена санкция в размер на 108.74 лева за нарушение по т.2 от НП, имуществена санкция в размер на 110.16 лева за нарушение по т.3 от НП, имуществена санкция в размер на 445.93 за нарушение по т.4 от НП и имуществена санкция в размер на 91.36 лева за нарушение по т.5 от НП.

ОСЪЖДА „КРАУН“ ЕООД, ЕИК:160054092, със седалище и адрес на управление – гр. Пловдив, ул. „Димитър Талев“ №132, представлявано от Ф.М.Б.А.Ф., ЕГН:***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ТД на НАП-Пловдив разносните в настоящото производство в размер на 80 лева за защита от юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Административен съд - гр. Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____